

## חולין פרק ט העור הרוטב דף קכ

בביכורים כתוב "ולקחת מראשית כל פרי האדמה אשר תביא" ולמדו מהמילה 'פרי' שאין מקדישים לביכורים משקה, ומהמילה 'תביא' ריבו שלאחר שהקדיש ביכורים אם הפך את הפירות למשקה נשאר עליהם קדושת ביכורים וחייב עליהם מיתה וחומש, תרומה נלמדה מביכורים שכתוב "ותרומת ירך" ולמדו שהכוונה לביכורים.

הקדש אי אפשר ללמוד רק מתרומה וביכורים משום שחייבים עליהם מיתה וחומש ואי אפשר ללמוד רק מארבעת האיסורים הקודמים משום שהם נאסרים מעצמם ולא על ידי מעשה הקדש, אלא לומדים יחד במה מצינו.

שמן ויין של טבל אפשר להפריש מהם תרומה משום שלכך מיועדים וכתוב "ראשית דגנך תירשך ויצהרך", אבל מיצים של טבל משאר פירות אין מפרישים מהם תרומה, העושה מיץ מפירות תרומה לאחר שהוקדשו ר"א אומר שהיות והוקש לביכורים שכתוב בהם ריבוי 'תביא' כל הפירות שנסחטו קדושים ולא דווקא יין ושמן שמותר לכתחילה לתרום כשהם מיץ, אבל ר"י סובר שאמנם למדו שנשארים קדושים מביכורים אבל רק יין ושמן שאפשר מתחילה לעשותם תרומה נשארים קדושים אם סחטו אותם ולא שאר משקים, ור' יהושע למד מתרומה לביכורים שגם בהם רק אם סחט ענבים וזיתים נשארים קדושים אבל לא שאר מינים. במשנה כתוב שהשותה יין ושמן של ערלה חייבים עליו מלקות ולא שאר משקים שהוקש לביכורים מהמילה 'פרי' וכדעת ר' יהושע שפטור על שאר פירות.

במשנה כתוב ש'רוטב' מצטרף עם הבשר לשיעור כביצה לקבלת טומאת אוכלים, אביי הסביר שמדובר בליחה שיוצאת מהבשר בבישול ונקרש שלמרות שאינו נחשב 'אוכל' בפני עצמו מצטרף עם הבשר מפני שהדרך לאוכלו יחד עם הבשר, אבל בזמן שהוא עדיין נוזלי נחשב למשקה ולא מצטרף עם הבשר. גם ה'קיפה' מצטרפת לשיעור הבשר, ר' פפא מסביר שמדובר בתבלין שמתאסף בשולי הסיר שלא נאכל לבדו אבל נאכל אגב הבשר.

בכל איסורי אכילה שבתורה אם הדבר השתנה מצורתו לטבעית מאכילה לשתייה או להיפך ואין דרכו בכך צריך פסוק מיוחד לאוסרו. באיסור חלב (שומן אסור) כתוב "ונכרתה הנפש האכלת" ומהמילה 'נפש' ריבו גם חלב שהפך לנוזל, גם באיסור חמץ בפסח כתוב "ונכרתה הנפש ההוא מישראל" לרבות נוזל, גם בנבלת עוף טהור כתוב "וכל נפש אשר תאכל נבלה וכבס בגדיו ורחץ במים וטמא" לרבות שאם שתה נוזל מנבלת עוף נטמא, גם בשרצים כתוב "אלה הטמאים לכם בכל השרץ" וריבו מהמילה 'הטמאים' שאסור לשתות נוזל מאחד משמונת שרצים טמאים והוא מטמא. אי אפשר ללמוד שרצים משאר הפסוקים משום שצריך ללמד שהוא אסור ומטמא בפחות מכזית, אי אפשר ללמוד נבלה משאר הפסוקים משום שהיא מטמא את האוכל אותה, אי אפשר ללמוד חמץ בפסח משאר הפסוקים משום שהיה מותר בתחילה ואחר כך נאסר, אי אפשר ללמוד חלב משאר הפסוקים משום שחלב חיה מותר ואינו איסור כולל. מארבעת האיסורים הכתובים ריבו גם טבל, תבואה חדשה, פירות שביעית וכלאי הכרם שמשקים היוצאים מהם אסורים כמותם.